

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

N. Π.		(Ἔχει ἡμέρας 30. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Ταῦρον.
13	1 Τρ.	Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
14	2 Τε.	Τίτου τοῦ Ὁσίου.
15	3 Πε.	Ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν· Μνήμη Νικήτα τοῦ Ὁσίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου. Τὸν κατανυκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν τροπαρίων τὴν ποσότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4), ὅς τις ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἁγίας Γραφῆς, Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμοσάμενος, προτρέπει διὰ τούτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς Θεὸν διὰ μετανοίας.
16	4 Πα.	Τοῦ ὁσίου Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ.
17	5 Σα.	Ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος. Κλαυδίου Μάρτυρος. Περὶ τὸ 620 ἔτος οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Ἀβανοὶ ἐπολιόρησαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπόντος τοῦ τότε βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ ἦσαν ἤδη ἔτοιμοι πρὸς ἔφοδον. Οἱ πολῖται ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τσαύτης ὁρμῆς, προσέτρεξαν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ ἀληθῶς, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερός, τὰ μὲν πλοίαρια πάντα συντρίψας ἐβύθισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέβρασεν ἐμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τούτου θαρρήσας ὁ λαὸς, ἐξῆλθε τῆς πόλεως καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιποὺς φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. Τὸ δὲ ἑσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναὸν, ἀπέδωκαν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μηδὲ ὡς καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός.
18	6 Κυ.	† Ἐ' τῶν Νηστειῶν, καὶ Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως. Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
19	7 Δε.	Γεωργίου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.
20	8 Τρ.	Ἡρωδίωνος τοῦ Ἀποστόλου.
21	9 Τε.	Εὐψυχίου Μάρτυρος.
22	10 Πε.	Τερεντίου Μάρτυρος.
23	11 Πα.	Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος.
24	12 Σα.	Ἡ Ἑγερσις τοῦ Λαζάρου· μνήμη Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου ὄρα Ἰωαν. 11, 1—57. Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως ὅτι ὁ Λ. ἦν τριακοντούτης ὅτε ἀνέστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα 30 ἔτη, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ. Λέων ὁ Σοφὸς μετεκόμισε τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον εἰς Κωνσταντινούπολιν τῷ 890 ἔτει.
25	13 Κυ.	† Τῶν Βαΐων· καὶ Μαρτίνου Πάππα Ῥώμης. Περὶ τῆς ἑορτῆς ὄρα Ἰωαν. 12, 1—18. Ἐσήμαινον δὲ τὰ μὲν Βαΐα, τουτέστιν οἱ ἀπαλαὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὡσσανά, ἐρμηνεύεται, σῶσον παρακαλῶ ἡ, σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ὄνου, καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ (ζῶου ἀδαμάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀκαθάρτου) ἐσήμαινε τὴν πρῶην ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.
6	14 Δε.	Ἀριστάρχου, Πεύδη καὶ Τροφίμου τῶν Ἀποστόλων.

Ν. Π.

27	15	Τρ.	Κρήσκεντος Μάρτυρος.
28	16	Τε.	'Αγάπης, Ειρήνης και Χιονίας Μαρτύρων Παρθένων.
29	17	Πε.	Συμεών του έν Περσίδι.
30	18	Πα.	'Ιωάννου του 'Οσίου, και 'Ιωάννου Μάρτυρος του έξ 'Ιωαννίνων. Νομικόν Φάσχα.
Μαΐος.			
1	19	Σα.	Παφνουτίου 'Ιερομάρτυρος.
2	20	Κυ.	† ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. 'Αργία οκταήμερος και κατάλυσις είς πάντα κατ' όλην την διακαινήσιμον έβδομάδα. Μνήμη Θεοδώρου του Τριχινά. Τήν χαρμόσυνον 'Ανάστασιν του Σωτήρος ήμών έορτάζοντες σήμεραν, άσπαζόμεθα αλληλους τον έν Χριστώ άσπασμόν, δεικνύοντες διά τουτου την κατάλυσιν της πρώην έχθρας μεταξύ ήμών και του Θεού και την προς ήμάς πάλιν αυτού διαλλαγήν διά του πάθους του Σωτήρος. 'Η έορτή όνομάζεται Πάσχα, όμωνύμως τω Πάσχα των 'Εβραίων, όπερ κατά την γλώσσαν αύτών, σημαίνει διάβασιν· διότι ό παθών και άναστάς 'Ιησούς διεβίβασεν ήμάς έκ της κατάρας του 'Αδάμ και της δουλείας του διαβόλου είς την άρχαίαν έλευθερίαν και μακαριότητα.
3	21	Δε.	† 'Ιανουαρίου 'Ιερομάρτυρος.
4	22	Τρ.	† Θεοδώρου του Συκεώτου.
5	23	Τε.	† Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος του Τροπαιοφόρου. 'Ο μέγας ούτος και ένδοξος Μάρτυς του Χριστού ήν χιλιάρχος τό αξίωμα, και είς τους πολέμους λαμπρός και τροπαιοφόρος. 'Εν δε τοίς χρόνοις Διοκλητιανού παρήρησιασάμενος τον Χριστόν, όν έκ προγόνων σεβόμενος ύπεκρύπτετο έως τότε, πολυειδείς τε βασάνους δι' αυτόν ύπομαίνας, και κατά πάντα Τροπαιοφόρος αναδειχθείς, και διά των έν τοίς άθλοις αυτού γενομένων θαυματουργιών πολλούς οδηγήσας είς την της αληθείας επίγνωσιν, τελευταίον αποτέμενεται την κεφαλήν τω 290 έτει.
6	24	Πε.	† 'Ελισάβετ της 'Οσίας και Θαυματουργού.
7	25	Πα.	† Της Ζωοδόχου πηγής και Μάρκου του Ευαγγελιστου. 'Εξω της Κωνσταντινουπόλεως ύπήρχε τό παλαι ναός μέγιστος και περικαλλής επ' όνόματι της Θεοτόκου, άνεγερθείς περί τά μέσα του 'Ε' αιώνος υπό Διόντος του Θρακός, πλησίον πηγής πινος, ής τό ύδωρ πολλές ίάσεις έποίησε κατά καιρούς, τη χάριτι της Θεοτόκου, άφ' ής και επωνομάθη Ζωοδόχος ή μάλλον Ζωηφόρος Πηγή. Του ναού τουτου τά 'Εγκαινία έπιτελεί σήμερα ή 'Εκκλησία. Μετά την πτώσιν του βασιλείου ό ναός ούτος κατεδαφίσθη διαταγή άνωτέρα, και ούδέν έτερον έμενεν έκ της άρχαίας εκείνης καλλονής είμη εύτελής τι παρεκλήσιον, προς την δυτικήν πλευράν του όποιου έκείτο ή ρηθείσα του 'Αγιάσματος πηγή, διά κιγκλιδων πεφραγμένη. Τοιαύτη μέν ήν ή κατάσταση αυτού μέχρι του 1821 έτους· τότε δε κατεδαφισθέν και τό μικρόν έκείνο λείψανον, συγκατέχωσεν έν έαυτώ και τό ίερόν 'Αγίασμα, και έγινετο πάντη άφανές. 'Αλλά τω 1833 οι όμογενείς, λαβόντες την άδειαν παρά του Σουλτάνου άνήγειραν ού μόνον τό παρεκλήσιον του 'Αγιάσματος, αλλά και μεγαλοπρεπή ναόν επί των θεμελίων του παλαιού.
8	26	Σα.	† Βασιλέως επισκόπου 'Αμασειας.
9	27	Κυ.	† Του Θωμά· και Συμεών, συγγενούς του Κυρίου.
10	28	Δε.	Τών έν Κυζίκω Θ' Μαρτύρων.
11	29	Τρ.	'Ιάσονος και Σωσιπάτρου.
12	30	Τε.	'Ιακώβου Αποστόλου και αδελφου 'Ιωάννου του Θεολόγου.

		Ανατολή του ήλιου.	Δύσις.	Μέγεθος της ήμέρας.
13	1	5 ώρ. 29 λ.	6 ώρ. 32 λ.	13 ώρ. 3 λ.
18	6	5 " 22 "	6 " 37 "	13 " 15 "
23	11	5 " 15 "	6 " 42 "	13 " 27 "
28	16	5 " 9 "	6 " 47 "	13 " 38 "
3	21	5 " 3 "	6 " 51 "	13 " 48 "
8	26	4 " 57 "	6 " 56 "	13 " 58 "
12	30	4 " 54 "	6 " 59 "	14 " 6 "

Σελήνης πρώτον τέταρτον την 7 (19) 'Απριλ. είς τας 4 ώρας 41 λ. μ. μ.

Πανσέληνος την 14 (26) 'Απρ. είς τας 7 ώρας 56 λ. π. μ.

Σελήνης τελευταίον τέταρτον την 21 'Απρ. (3 Μαΐου) είς τας 3 ώρας 15 λ. μ. μ.

Νέα σελήνη την 29 'Απρ. (11 Μαΐου) είς τας 5 ώρας 49 λ. μ. μ.